RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 63.817 van 7 januari 1997
in de zaak A. 71.647/VII-14.783.

In zake : de b.v.b.a. Aftapolie MAES-EELEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaten M. VAN PASSEL en vennoten,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Frankrijklei 146

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. Aftapolie MAES-EELEN op 16 oktober 1996 ingediend heeft om bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 11 oktober 1996 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling houdende gedeeltelijke schorsing van de besluiten van 10 november 1994 en 10 augustus 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen waarbij haar respectievelijk een milieuvergunning voor de hermachtiging en uitbreiding van een inrichting gelegen te Schoten, Metropoolstraat 5 werd verleend en akte werd genomen van haar melding van de verandering van die inrichting;

Gelet op het arrest nr. 62.637 van 21 oktober 1996 waarbij de voorlopige schorsing van de tenuitvoerlegging van het bovenvermelde besluit wordt bevolen en waarbij de zaak opnieuw wordt vastgesteld op de openbare terechtzitting van 28 november 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. SERVAIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. BAERT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij in het eerste middel onder meer de schending aanvoert van "het recht van verdediging en het recht om gehoord te worden"; dat in het arrest nr. 62.637 die grief ernstig werd bevonden;

Overwegende dat de verwerende partij doet gelden dat in voornoemd arrest werd overwogen dat van de hoorplicht kan worden afgeweken wanneer het horen zinloos zou zijn; dat zij thans als nieuw element aanvoert dat het horen van de verzoekende partij in dit geval zinloos zou zijn geweest daar deze in het verleden talloze gedane beloftes niet is te na gekomen en zij noch over de financiële capaciteit noch over de vereiste know-how beschikt om een aantal van de in het saneringsplan gegeven onderrichtingen uit te voeren;

Overwegende dat geen van de door de verzoekende partij aangebrachte argumenten de beweerde zinloosheid van het nakomen van de hoorplicht kan onderbouwen; dat, immers, het nakomen van de hoorplicht ten overstaan van diegene tegen wie een dermate ernstige maatregel als de onderhavige wordt overwogen, alleen dan

reeds niet zinloos is wanneer de feiten op basis waarvan de voorgenomen maatregel wordt overwogen niet voor directe, eenvoudige constatatie door de overheid vatbaar zijn; dat in het bestreden besluit de minister heeft vastgesteld dat de verzoekende partij bepaalde exploitatievoorwaarden niet naleeft, dat die overtredingen blijven voortduren zelfs na herhaalde aanmaningen van de milieuinspectie en dat volgens de milieuinspectie van Antwerpen de verzoekende partij het moeilijk zal hebben om binnen de eerste maanden en/of jaren de milieutoestand binnen het bedrijf tot een aanvaardbaar niveau te brengen; dat op grond daarvan de vergunning door de Minister werd geschorst; dat, evenwel, zoals overigens ook reeds werd benadrukt in het arrest nr. 62.637, de milieuinspectie van de verwerende partij nog op 17 september 1996 met de verzoekende partij had onderhandeld over een nieuw saneringsplan en dat nog vooraleer de in dat saneringsplan opgelegde data voor het uitvoeren van de diverse onderrichtingen waren verstreken, dus op een ogenblik waarop de feitelijke situatie nog in volle evolutie was, de minister de vergunning van de verzoekende partij gedeeltelijk heeft geschorst; dat de minister er dan ook niet kon van uitgaan dat het horen van de verzoekende partij zinloos was; dat de haar ten laste gelegde feiten immers niet zonder meer als vaststaand konden worden beschouwd; dat de verwerende partij er niet toe gekomen is het in het arrest nr. 62.637 ernstig bevonden annulatiemiddel te weerleggen;

Overwegende dat de verwerende partij geen nieuwe gegevens aanbrengt die de Raad van State er toe brengt om aangaande het moeilijk te herstellen ernstig nadeel een ander standpunt in te nemen dan het arrest van 21 oktober 1996 heeft gedaan; dat zij weliswaar tegen het arrest inbrengt dat de Raad geen rekening heeft gehouden met het feit dat de verzoekende partij "blijkbaar alleen inkomsten verwerft ingevolge het

overtreden van de voorwaarden van de vergunning en van de opgelegde onderrichtingen"; dat de verwerende partij evenwel uit het oog verliest dat op het ogenblik van het nemen van het bestreden besluit de door het bestuur in het nieuwe saneringsplan vooropgestelde data voor het uitvoeren van de diverse onderrichtingen nog niet waren verstreken;

Overwegende dat de verwerende partij nog betoogt dat een bevestiging van de bij arrest nr. 62.637 bevolen schorsing medebrengt dat een onwettige toestand wordt in stand gehouden; dat echter een bevestiging van de schorsing niet betekent dat de overheid desgevallend niet opnieuw tot schorsing van de vergunning zou kunnen overgaan, voor zover zij bij het nemen van die maatregel geen onwettigheid begaat;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

> "(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De bij het arrest nr. 62.637, de b.v.b.a. Aftapolie MAES-EELEN, van 21 oktober 1996 bevolen schorsing wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal op dezelfde wijze worden bekendgemaakt als het geschorste besluit.

Artikel 3.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven januari 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Ch. BAMPS. **M.-R. BRACKE.**